

MED SNÖN I SIKTE

TEXT OCH FOTO ELIAS CALRSSON

02:40. Jag vaknar med ett ryck. Telefonen tjuter dovt genom kudden där jag lagt den för att inte störa mina nya vänner ombord. Blicken är dimmig och huvudet värker av trötthet. Jag fumlar efter min rödlysande pannlampa. Det är dags för mitt vaktpass, tre timmar av nattsegling på öppet hav, med snön som mål.

Mikael trotsar den kalla och blöta natten när han tar rodet vid sista nattpasset in i den mäktiga Hardangerfjorden.

Trettiosex timmar tidigare kastade vi loss från Långedrag och gav oss iväg på en speciell seglats med S/Y Celeste of Solent, en FARR65 som seglar charter och äventyrsseglingar över hela världen, med Göteborg som bas. Celeste tillverkades ursprungligen för Millennium Round the World Race 2003 och har deltagit i flera havskappseglingar sedan dess. År 2003-04 skeppades hon av Alex Thomson som numera är en av de mest tongivande Open 60-seglarna sponsrad av Hugo Boss. Sedan ett par år tillbaka ägs båten av Bengt Tarre och används för det mesta i Sjösportsskolans regi, med äventyrsseglingar till de brittiska öarna och över Atlanten.

På den här resan är vi åtta personer med varierande erfarenheter av havssegling, tillsammans med Jens Bengtström och Karin Flyrin som styr och ställer ombord. De flesta av oss har seglat hela livet, och några har även deltagit på just denna, årligen återkommande äventyrssegling flera gånger tidigare. Celeste är, med sina 65 fot och 30 meter höga kolfibermast, inte en vanlig semestersegelare. Det mesta ombord håller hög racestandard och trots att man får medge att även komforten är hög ombord så hissas alla segel manuellt och som besättningsmedlem måste man alltid vara behjälplig vid segelbyten. Vi delar upp oss i tre olika vaktlag med två till tre personer vardera, och med Jens och Karin som extra stöd.

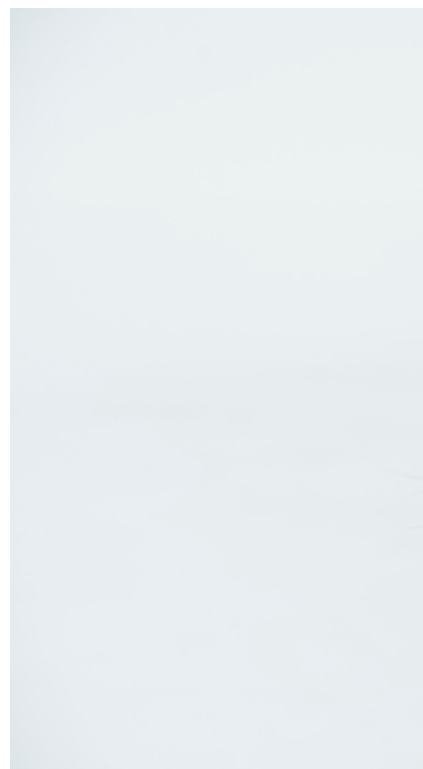
Under min nattvakt tittar plötsligt Jens huvud upp ur luckan. "Vad säger ni, det är läge att byta fock va?" Sagt och gjort, det är bara att lyda order och förbereda segelbytet. Vi är nöjda med våra sju stadiga knop men Jens tror att vi kan öka med en dryg knop till. Karin och Jens sover ständigt med ett öga öppet och håller koll på instrumenten för att optimera vår rutt och fart. De påpekar även titt som tätt att själva poängen med Celeste och verksamheten är att segla henne till max och inte tumma på upplevelsen för att spara på materialen. En upplevelse är det helt klart, att kryssa på öppet hav, mitt i natten, med 30 knop stadig vind. När klockan närmar sig sex och det är dags att byta vaktlag och få sin välbehövliga sömn drar jag mig för att krypa ner igen. Jag stannar kvar ytterligare en timma för att vara behjälplig vid nya segelbyten och andra manövrar. När solen sakta kryper fram över horisonten avtar vinden, gässen lägger sig och sjön blir lugnare. Sikten blir också bättre och vi ser tydliga konturer av Norges branta sydvästkust. Det är en imponerande vy som möter oss längs med våra grannars varierande kustlandskap som både erbjuder sandig slättmark och spektakulära klipphyllor.

Oavsett
ansvarande
vaktlag
samlas vi
allihopa för
långa samtal
i sittbrunnen

SAIL & SKI

Ö: Staffan spejar
ut över milsvidd
fjordutsikt. N tv:
Det är inte varje
dag man får stuva
undan skidorna i
båten efter en dag på
berget.

Karin och Hans pustar ut mellan åken.

Två dygn efter starten i Göteborg börjar vi sakteligen närma oss vårt första stopp på resan, det lilla samhället Jondal i hjärtat av Hardangerfjorden.

Fjorden är ofta mellan 4-500 meter djup och med minst lika höga bergstoppar som omfamnar den.

Jondal ligger intill en av Norges mest berömda nationalparker och glaciärområden, Folgefonna, som kan erbjuda sommarskidåkning från slutet av april ända in i september. De flesta i besättningen sover när vi lägger till i gästhamnen vid fem-snåret på morgonen, men det finns inte mycket tid över till att dra sig i sin koj för idag ska vi utnyttja timmarna maximalt. Vi har förbeställt taxi som tar oss upp till skidcentret på 1200 meter höjd. Här finns en släplift med tillgång till både pistade och opistade nerfarter samt ett väletablerat parkområde.

Leendet breder ut sig när man äntligen får knäppa fast pjäxorna och bege sig uppför berget. Väl uppe blickar man ut över fjälltopparna och den djupa fjorden som slingrar sig fram – WOW. Snön är lös och smöraktig, och skidupplevelsen lämnar inte mycket att önska när man inser att det är i början på juni och det fortfarande finns möjlighet att hitta ospårade vägar nerför berget. Allt eftersom kroppen blir tröttare skriker hjärnan efter mer, och det är lyckliga ansikten som möter en när vi tar en kaffepaus i värmestugan. Vi hinner med ett par ytterligare vändor upp på toppen innan det är dags att ta sig ner till vårt tillfälliga hem och en välförtjänt varmdusch.

Intill gästhamnen ligger en gulmålad villa med terrass mot vattnet. Vi har hört rykten om det lilla men beryktade pensionatet och går över för att titta in. Där välkomnar göteborgaren My oss. Hon flyttade hit för bara ett år sedan. My och hennes sambo, friåkaren Wille Lindberg, har tagit över driften av huset och erbjuder nu mat och rum för äventyrslystna under namnet Hardanger Fjord Lodge. Vi slår oss ner på terrassen och njuter av lokalbryggd öl som smakar om möjligt ännu godare kryddad med en utmattad kropp efter några dagars intensiv segling följt av en heldag på berget.

SAIL & SKI

Ö tv: Dimman ligger tät över Preikestolen. H: Med instrumenten och månljuset som enda ljuskälla.

När vi på nytt kastar loss gör vi det med en annan norsk pärla i sikte, Lysefjorden med sin världsberömda klippa Preikestolen. Nu ställs navigationskunskaperna på prov när vi kryssar genom skärgårdsöarna innanför Stavanger under den efterföljande natten. Vädret är dock inte på vår sida när vi på morgonen vaknar upp med ett tjockt molntäcke vilande över oss.

– Kommer vi att ha fri sikt från bergstoppen? Med sina 600 meter är det ett imponerande verk av naturen. När vi efter en knapp timmas rask vandring når klipphyllan är sikten inte längre än 20 meter. Att hasa sig fram mot kanten ger inga kalla kårar då höjdskillnaden är svår att ta in. Lite smått besvikna av den uteblivna utsikten tar vi oss återigen ner till båten.

Nu väntar ännu en mäktig havsseglingsetapp över Skagerack och sjörapporten visar jämn och stark vind hela vägen. Vi kryssar återigen ut mellan Stavangers skärgårdsöar och tar oss ner längs med Norges sydkust. Denna gång har vi dock ännu ett stopp i sikte, Skagen. Det blir en perfekt avrundning på resan som firas av på klassiskt vis med grön Tuborg. Som om det inte vore nog slår vi även fartrekord på sista sträckan tillbaka mot hemmahamnen med dryga 14 knop. Samtidigt konstaterar vi att det här inte är sista gången vi hänger med på äventyr med Celeste.

Text Elias Carlsson